

2. документ не супроводжується і не підтверджується належною матеріально-технічною базою, фінансово-кредитною базою і т. д.

В результаті цього різко зменшилось в аграрних підприємствах поголів'я великої рогатої худоби, дійного стада, молодняка, значно зменшився машинно-тракторний парк, залишилась не культивованою значна площа земель сільськогосподарського призначення... Звідси різке скорочення виробництва м'ясо-молочних продуктів та іншої сільськогосподарської продукції та сировини.

В заключення свого виступу я, поки-що, маю надію на проведення аграрної політики новою владою:

- на нормальне функціонування аграрного сектору економіки направлено вперше таку значну суму грошових коштів – більше 10 млрд. грн.;
- створюються позитивні правові, фінансові, кредитні, митні, податкові умови для ефективного функціонування аграрного сектора економіки;
- Президент України оголосив 2006 рік „Роком Села”.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНО – ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ.

Доп.- студ. гр. Ю – 44 Погорєлов М. С.
Наук. кер. - ст. викл. Парашенко М. І.

Про існуючий адміністративно-територіальний устрій України - спадщину СРСР - його недосконалість і потребу реформування за 14 років незалежності говорилось багато. Але не про конкретні параметри і строки реформування. Причина проста: адміністративно-територіальний устрій — це Кримська автономія, Київ, 24 області, 490 сільських районів, 456 міст, 886 селищ міського типу, 28580 сільських населених пунктів і майже 48 мільйонів громадян. Реформа адміністративно-територіального устрою обов'язково зачепить інтереси кожного з них. До того ж вона - справа не дешева і вимагає чималих бюджетних коштів. Тому зміни такого обсягу у будь-

якій країні проводяться дуже рідко, і зазвичай після тривалого і ретельного вивчення питання.

Територіальною основою ефективного державного управління та місцевого самоврядування в Україні має бути відповідна система адміністративно-територіального устрою. Однак очевидно, що головними негативними чинниками в цій сфері є: законодавча неврегульованість правового статусу адміністративно-територіальних одиниць, невизначеність порядку вирішень питань у сфері адміністративно-територіального устрою, невідповідність Конституції України та внутрішня неузгодженість наявної багаторівневої системи адміністративно-територіальних одиниць (селище міського типу, сільрада, а також селищна, міська ради, оскільки вони за Конституцією є органами місцевого самоврядування), розташування у багатьох випадках на території міст інших міст, а також сіл, селищ зі статусом окремих адміністративно-територіальних одиниць. Сюди можна додати і недосконалість класифікації міст, відсутність чітких критеріїв для утворення районів, а також віднесення населених пунктів до категорії сіл, селищ, міст, порядку утворення районів у містах, надмірна подрібненість адміністративно-територіальних одиниць на рівні села, селища.

Мета адміністративно-територіальної реформи.

Реформування системи управління державою та територіального устрою відбувається з метою надання реальної можливості для людини отримати максимальну кількість послуг від органів влади на кожному рівні управління. Саме людина та задоволення її потреб повинні опинитися в центрі уваги влади, яка для ефективною реалізації покладених на неї функцій отримає необхідні повноваження і, в той же час, буде нести всю повноту відповідальності за втілення в життя цих функцій. В ході реформування відбуватиметься приведення українського законодавства у відповідність до Європейської Хартії про місцеве самоврядування, що ратифікована Верховною Радою України. В цій Хартії зазначено, що саме органи місцевого самоврядування забезпечують ефективно і близько

до громадянина управління та безпосередню участь людини у державних справах, що є одним з головних демократичних принципів.

Застосування норм Хартії та європейської практики адміністративно-територіальної організації держави є необхідною умовою на шляху інтеграції України до світової спільноти, зокрема до Європейського Союзу.

Характеристика сучасного стану адміністративно-територіального устрою та місцевого самоврядування.

Сучасна система адміністративно-територіального устрою склалася в Україні в період панування радянської влади, побудована на тоталітарних засадах і в такому вигляді була примінена в Україні в період її встановлення. Вона характеризується високим ступенем централізації влади по лінії уряд-область-район-сілрада (міська рада, селищна рада) та позбавленням представницьких органів на місцях можливості проводити ефективну політику в інтересах людини, тобто надавати громадянам доступні якісні послуги.

Наближення влади безпосередньо до громадян спільно з провадженням механізмів бюджетної автономії самоврядних одиниць забезпечить на практиці реалізацію принципу «чим більше повноважень - тим більша відповідальність», що сприятиме підвищенню прозорості процесу прийняття рішень.

Втілення адміністративно-територіальної реформи:

поставить в центр уваги людину, її інтереси та потреби;
забезпечить демократизацію та прозорість процесу державного управління;

- максимально відповідатиме курсу на європейську інтеграцію, проголошеному Президентом, а також засадам місцевого самоврядування, покладеним в основу Європейської Хартії місцевого самоврядування, ратифікованої Верховною Радою України.

Організація територій.

Проект Закону України «Про територіальний устрій України» передбачає створення таких рівнів адміністративно-територіальних одиниць - громада-район-регіон. При цьому реформування територіального устрою має здійснюватися «знизу догори», тобто перетворення відбуватимуться на рівні громад та районів, оскільки саме на цих рівнях має надаватися найбільша кількість послуг громадянам.

Систему адміністративно-територіального устрою складають:

-**ГРОМАДА** - базовий рівень територіального устрою, утворюється з одного або декількох поселень за умови, якщо в її межах проживає не менш як 5000 жителів.

-**РАЙОН** - об'єднання громадян для забезпечення реалізації спільних інтересів, має відповідну транспортну, інформаційну та іншу інфраструктуру, утворюється за умови, якщо в його межах проживає не менше як 70000 жителів.

За умови наявності в одній громаді хоча б одного міста, чисельність населення якого становить не менш 70000 жителів, такий громаді надається статус міста-району.

-Міста-райони не входять до складу районів.

-**РЕГІОН** - об'єднання районів та міст-районів для забезпечення реалізації спільних інтересів та здійснення збалансованого розвитку територій. -За умови наявності в одній громаді хоча б одного міста, численність населення якого становить не менше 750000 жителів, такий громаді надається статус міста-регіону.

До регіонів належать:

-міста із спеціальним статусом - Київ та Севастополь;

-Автономна Республіка Крим;

-області;

-міста-регіони.

Розподіл повноважень між органами виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Одним з найважливіших моментів при проведенні адміністративно-територіальної реформи має стати чіткий розподіл повноважень між рівнями місцевого самоврядування.

Це означає, що за кожним рівнем місцевого самоврядування закріплюватиметься відповідний перелік послуг, за надання яких відповідатимуть органи саме цього рівня.

Внаслідок реалізації адміністративно-територіальної реформи Україна із централізованої держави стане децентралізованою європейською країною самоврядних громад.

Отже, ми дійшли таких висновків, що на даний час ніяка адміністративно – правова реформа не матиме успіху в її проведенні доки наша влада не надасть більшої самостійності територіальним громадам в особі їх повноважних представників – органах місцевого самоврядування.

Що ж до державного будівництва то кошти бюджетів місцевих громад (регіонів), які ними формуються, повинні на 65-70 % залишатися у віданні виконавчих комітетів громад, а також можливість самостійного вирішення питань соціальної сфери, охорони здоров'я, в сфері освіти, культури, спорту та ін., звісно ж, не без допомоги вищих державних органів.

ПРО ДЕЯКІ АСПЕКТИ ДОСУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ

Доп. – студ. гр. Ю-33 Пороскун О.

Наук. кер. – ст. викл. Курдес О.Л.

Темпи боротьби зі злочинністю вимагають від правоохоронних органів швидкого процесуального порядку розслідування злочинів. Саме для цього існує такий вид досудового провадження як протокольна форма досудової підготовки матеріалів.

Протокольна форма досудової підготовки матеріалів – це спрощена процедура досудового діловодства, яка застосовується щодо злочинів, що не становлять складності в вирішенні питань доказування та не мають великої суспільної небезпеки, і яка покликана забезпечити оптимальну процесуальну економію та можливість судового розгляду у таких справах. Введення та розширення сфери застосування